

Barangolás Erdélyben

Iskolánk, a soproni Roth Gyula Szakgimnázium, Szakközépiskola és Kollégium sikeresen pályázott a 2018-ban meghirdetett *Határtalanul!* programban, aminek köszönhetően 40 diák és 4 kísérőtanár részt vehetett egy tanulmányi kiránduláson 2019. február 25. és március 1. között. Az utazás során meglátogattuk és partneri kapcsolatot építettünk ki (hagyományteremtő szándékkal) a Csíkszeredában működő Venczel József Középiskolával. Az út során felkerestük Erdély fontos történelmi városait, emlékhelyeit, megismerkedtünk Székelyföld erdészeti-vadászati szokásaival és hagyányaival.

Tanulóink élményekben gazdagon, új barátságokat kötve és magyarságtudatukban megerősödve térhettek haza. A program részeként 2019. március 11. és 15. között a mi iskolánk fogadta a székelyföldi iskola 40 erdésztanulóját és négy kísérőtanárát, akik a soproni erdésztanulókkal közösen változatos programokon vettek részt városunkban és a szűkebb térségben.

Erdélyi utazásunk első napján, hétfő reggel Sopronból az iskola kollégiumától indultunk kicsit álmosan, de annál nagyobb lelkesedéssel várva az előttünk álló napok izgalmait, új élményeit.

A nyugati határtól a keleti határig tartó, Magyarországot átszelő utunk végén Nagylaknál léptünk a mai Románia területére. Ezt követően hamarosan megérkeztünk a történelmi Arad városába.

A Szabadság téren az idegenvezetőnk, *Orbán László* fogadott minket, aki részletesen bemutatta Arad nevezetességeit. Megtekintettük az 1849. október 6-án kivégzett vértanúk emlékére felállított Szabadság szobrot, a belvárost, majd a városhatárban megkoszorúztuk azt az emlékoszlopot, amely az egykori vesztőhelyen emlékeztet a kivégzett tábormokok hősiességére. Aradot a hátunk mögött hagyva, mintegy kétórás buszozást követően megérkeztünk algyógyi szálláshelyünkre, ahol nagy szeretettel és finom vacsorával fogadtak minket.

Másnap hajnalhasadtával indultunk tovább, hiszen még hosszú út állt előttünk Csíkszeredáig. Első állomásunk az egykori szász település, Segesvár volt, amely város az 1848-49-es szabadságharc egyik fontos csatájának a helyszíne. Idegenvezetőnk kalauzolásával egy belvárosi séta során gyönyörködhetünk a középkori belváros ódon épületeiben, hangulatos utcáiban és megcsodálhattuk az impozáns gótikus stílusban épült vártemplomot is. A városnézést követően ismét útra keltünk, a város határában megpillantottuk a fájdalmas emlékü csatatér színhelyét.

Utunkat tovább folytatva Csíkszereda felé Székelyudvarhelyen álltunk meg, ahol megtudhattuk, hogy Erdély legmagyarabb városában járunk, ugyanis a lakosság 95%-a ma is magyar.

Belvárosi sétánkon megtekintettük és nemzeti színű szalagot helyeztünk el a világháború áldozatainak emléket állító emlékműnél. Az erdélyi történelem nagyjait felsorakoztató Emlékezés parkjában „rendhagyó óra” keretében kis csoportokban, a modern infokommunikációs eszközöket alkalmazva ismertettük meg egymást a parkban található történelmi személyekkel. Nagyon hasznosnak bizonyult ez az alkalom.

Délután négy óra tájékn érkeztünk meg Csíkszeredára, ahol a fogadó iskola képviselői már vártak minket, és nagy szeretettel fogadtak. *Forró Bertalan* tanár úr vezetésével megismerhettük Csíkszereda belvárosát, fontosabb nevezetességeit. A Mikó vár a város egyik legfontosabb nevezetessége, amelyről megtudhattuk, hogy késő reneszánsz kori, ólasz bástyás várkastély, Erdély egyik legjobb állapotú, megmaradt erődítménye. Megtekintettük a 2003-ban felszentelt Millenniumi templomot is, amelyet *Makovecz Imre* tervezett.

Ezt követően a fárasztó, de élményekben gazdag nap utolsó állomásaként nem maradt más hátra, mint hogy buszra szálljunk, és elmenjünk éjszakai szállásunkra, Csíkrákosra. Itt vendéglátóink *határtalanul* szeretettel fogadtak minket. És persze a finom és kiadós vacsora sem maradhatott el, ami önmagában külön élménybeszámolót érdemelne!

Este mindenki hamar nyugovóra tért, lélekben már készültünk a következő napra, amikor is a partneriskolánk megtekintése és a további közös programok következtek Csíkszeredán.

A Venczel József Szakközépiskolában *Bálint Gabriella* igazgató asszony köszöntötte a vendég diákokat, röviden bemutatta az iskolát, mesélt annak történetéről, helyzetéről. Az intézményben megismerkedhettünk az ottani diákokkal és tanárokkal.

Dobai Dénes tanár úr szakmai előadás keretében bemutatta nekünk az erdészet és a vadászat helyzetét Romániában, mesélt a helyi vadászati szokásokról, és felelevenített néhány történetet az iskolai vadászatokkal kapcsolatban is.

Az előadásból természetesen nem maradhattak ki a medvékkel kapcsolatos ismeretek, tanulságos történetek sem, amelyeket nagy érdeklődéssel hallgattak a soproni diákok.

A szakmai előadás után tanórákon vettünk részt, az órai munkában való részvétellel betekintést nyerhettünk az iskola mindennapjaiba. A délelőtt folyamán még alkalmunk nyílt egy közös éneklésre is, amely során a helyi diákok megtanították a soproni tanulókat



nak a *Székely himnuszt*. Közösen az *Erdész himnuszt* is elénekeltük.

Délután a Szent Anna-tó és a Mohos-tőzepláp környékének természeti értékeit fedeztük fel. A nemzeti park munkatársa szakavatott vezetésben részesített bennünket, melynek köszönhetően számos új ismerettel gazdagodtunk a túra alkalmával. A téli táj lenyűgöző látvány volt, a közel 1000 m magasságban fekvő, Európa egyetlen nagyméretű vulkáni kráter tava befagyott állapotában is páratlan élményt nyújtott. A mintegy 40 cm jégrétegen bátran sétálgattunk és 60–80 centiméteres hónak hála egy nagyobb hócsata is belefért. Napunk zárásaként még a hegyi szánkózás hihetetlen élményben is részünk lehetett. Fáradtan ugyan, de páratlan élményekkel a hátunk mögött tértünk vissza csíkrákosi törzshelyünkre. Vacsora után álomra hajtottuk a fejünket, hogy reggel hamar tudjunk indulni.

A negyedik napon buszunk Csíkszeredán keresztül Csíksomlyóra vitt minket, ahol az erdélyi diákok és tanárok már vártak bennünket. Csíksomlyó nemcsak a székelyek, hanem a teljes magyarság egyik legfontosabb búcsújáró helye is. Története olyan régre nyúlik vissza, hogy már hagyománnyá vált, és felejtethetetlen élményt nyújt a zarándokoknak, akik szerte a világból ide látogatnak, hogy hitükről tanúbizonyságot tegyenek.

Idegenvezetőnk kalauzolásával, a fogadó iskola diákjaival közösen megtekintettük a kegytemplomot és híres a Mária-szobrot, amely annyi viszontagságot vészelt át. A templom belseje lenyűgöző látványt nyújt, csodálatosan szép freskóival és ólomüvegeivel ámulatba ejti a betérő látogatót. Ezt követően egy kisebb zarándoklatot tettünk a csíksomlyói búcsú végállomásához, a Nyeregbe. Útközben Dobai tanár úr ismertette velünk a környék erdészeti tudnivalóit. A visszafelé vezető úton megízlelhattuk a csíksomlyói borvízforrás sokak számára szokatlan ízét. Ezt követően közösen visszatértünk az iskolába, ahol elhelyeztünk egy szalagot az iskolázászlón, ezzel is emléket állítva a két iskola találkozásának. Ezt követően fájó szívvel ugyan, de magunk mögött kellett hagynunk a Csíki-medence vadregényes tájait.

Jó háromórás buszút után végre megpillanthattuk a késő délutáni nap fényében fürdő Kolozsvárt. A város központjában rövid sétát tettünk a Szent Mihály-plébániatemplomhoz, megnéztük a város egyik legnevezetesebb szülőltének, Mátyás királynak a

lovas szobrát, mely *Fadrusz János* leghíresebb alkotása. Itt összeálltunk egy rövid fénykép erejéig, majd Hunyadi Mátyás szülőházához sétáltunk, ahol az ódon épület falán magyarul is tábla hirdette Mátyás, az igazságos születését.

Ezután ismételten buszra szálltunk, és meg sem álltunk Nagyváradig, ahová késői órán érkeztünk ugyan, de ez csak meghozta a kedvünket egy esti sétához a belvárosban.

Utazásunk utolsó napján ismerkedtünk meg Nagyváraddal. A „Körös-parti Párizs”, ahogy *Ady Endre* nevezte, a napfényes időjárásnak köszönhetően még inkább lenyűgözött bennünket is. A Sebes-Körös hídjai, a gyönyörű szecessziós stílusban épült házak, a történelmi emlékek és a Szent László-székesegyház az egykori monarchiabeli időköt idézték fel bennünk. Városnéző túránk végeztével búcsút vettünk idegenvezetőnkől, majd buszra szállva megkezdtük utunkat a hűség városa felé.

A diákok számára az út meghatározó élményt jelentett, főleg a székely magyarokkal való találkozás, akiknek a vendégszeretete, a közvetlensége, a természetesége, a jólelkűsége, a segítőkészsége és a büszkén vállalt magyarságtudata példamutató számunkra is.

Az erdélyi diákok viszontlátogatására 2019. március 11–15. között került sor. Első állomásuk Budapest volt, ahol idegenvezető közreműködésével rövid városnéző túrát tettek. Megtekintették a Hősök terét, a budai Várat a Halászbástyával és az egykori Királyi Palota épületeivel, illetve a Duna-parti sétányt. Az esti fényekben pompázó város és épületei felejthetetlen élményt nyújtottak a tanulóknak.

Másnap, kedden délután érkeztek székely látogatóink Sopronba, ahol a 12.B és a 11.B osztályok lelkes csapata várta őket, hogy a délután hátralevő részében együtt fedezzék fel a város nevezetességeit. Elsőként Sopron városának vezetése a Városháza nagytermében fogadta a vendégeket, ahol megismerkedhettek a város történelmével, annak kiemelkedőbb eseményeivel.

Ezt követően az Erdészeti Múzeum páratlan élményt nyújtó kiállítási anyagát tekinthették meg a tanulók. Számos érdekes történetet hallhattak az egyetem életéről, illetve a Hídvégi vadászati kiállításról is.

A délután folyamán iskolánk dísztermében *Hoczek László* igazgató köszöntötte a diákokat és kísérőtanárait, *Wenezs Dominik* 12.B osztályos

tanuló pedig az iskola hagyományairól, a diákéletéről tartott rövid előadást. A szállítás elfoglalása után egy barátságos focimérkőzésre is sor került a látogatókkal, amit a Roth csapata nyert meg.

A következő napon gyakorlatiasabb tevékenységek következtek. A délelőtti első felében a TAEG Zrt. segítségével a soproni parkerdő egyik leglátogatottabb helyszínét, az Ojtózi fasor mentén található erdei tornapálya, illetve a mellette található Borostyánút tanösvény karbantartási munkáit látták el a tanulók közösen.

A munka végeztével együtt megkiszorították az Ojtózi, illetve a „rongyosok szobra” emlékműveket. Ezután az erdőgazdaság munkatársainak szakavatott vezetésével sor került a Kőhalmy Vadászati Múzeum, a Károly-kilátó és környékének a megismerésére. Számos hasznos információ hangzott el az erdőgazdaság közjóléti tevékenységével kapcsolatosan. Délután a Fertő-Hanság Nemzeti Park felfedezése következett, ahol megismerkedhettek a Fertő-táj és a Hanság jellemző élőhelytípusaival és hagyományos gazdálkodási formáival.

Csütörtökön nyílt lehetőség az iskola megtekintésére, amely során az erdélyi diákok csoportokba osztva közismereti és szakmai órákat látogattak.

Kevéssel ezután az evangélikus templomban sor került a március 15-ei közös megemlékezésre: az ünnepi műsor menetébe a vendégek szavalatokkal és felcsíki verbunkos tánc előadásával kapcsolódtak be.

Délután zajlott a székely diákok számára nagy vonzerővel bíró Soproni Egyetem megtekintése a Botanikus kerttel, a Ligneum Látogatóközponttal és az egyetem gyűjteményével. A program zárásaként az egyetem területén felállított székelykapunál közös fénykép készült.

A szakmai programok során a tanulók kölcsönösen bepillantást nyerhettek a Székelyföldön, illetve a Sopronban és környékén folyó erdészeti, vadászati és természetvédelmi munka mindennapjaiba, ami lehetőséget biztosított a világ és a szakma tágabb megismerésére.

Mind a Csíkszeredában, mind pedig a Sopronban lezajló programok és események alkalmat teremtettek a kulturális értékek, a közös történelmi múlt és hagyományainak felfedezésére, a határon is átnyúló összetartozástudat erősítésére.

Lőrincz Viktor Rudolf tanuló,

Náray Lajos tanár –

Roth Gyula Erdészeti Szakgimnázium